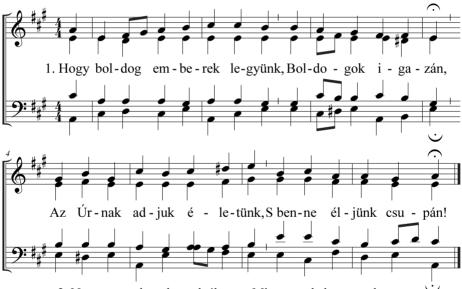
168. Viruló ifjúság...

- Áldozd fel önmagadat, mint szép üde virágot, Örömmel az erőt, mellyel teljes ifjúságod, Jézusodnak, Ki javad akarja csak, Aki jóságos királyod.
- Szelíden tereli bárányait szép nyájának;
 Ifjúság, te neki mindig a legkedvesebb vagy;
 Üdvöt s áldást Ad Atyánk néked folyvást, Ki dísze vagy szent házának!
- 4. Mily öröm követni Jézust már az ifjú korban, Mert az örök szeretet mindenkor előttünk van, És ez elég! Ámde a bűn és vétség Ott tart Sátán hálójában.
- Az ifjúság, mint cédrusfák, erővel betelnek,
 Bölcsességben, kegyelemben s hitben növekednek;
 Rövid idő Készíti őket elő, Hogy szolgáljanak Istennek.

- 6. Istennek eszközül szolgálni és a Báránynak, Ehhez hasonló dicsősége nincs a világnak! Eszközül vesz Téged is terveihez, Csak engedj akaratának!
- 7. Ha Őt keresed, az angyalok szolgálnak néked, Ó, milyen bensőséges lesz velük közösséged; Ha hű maradsz, És mindent csak annak adsz, Aki virulást ad néked!
- 8. Gondold meg, hogy azt mily öröm és dicsőség várja, Ki éltét ifjúságában Jézusnak átadta, S megőszülve Futását befejezte; Így Istent majd megláthatja!
- Csak úgy érjük el életünk boldog csendes végét,
 Ha a Báránynak engesztelő kínszenvedését
 Megismertük; Áldás az, ha megértjük S áldjuk Isten szeretetét.

169. Hogy boldog emberek legyünk...

- 2. Nem vagyunk urak, szolgák sem, Mi gyermekek vagyunk, S éltünk mind boldogabb lészen, Ha szeretjük Urunk!
- Csak csendben munkálkodom én, És nem büszkélkedem, Mint fán a maga idején A gyümölcs megterem.
- 4. Nem tekintem a munkámat Nehéznek semmikor: Az Úr végzi el dolgomat, Segít Ő mindenkor.
- 5. Mindig tetszésünkre legyen, Mit Ő mível velünk, S így mindenkor, minden helyen Benne örvendezünk.
- 6. A hű keresztyén mily boldog, Gazdag és gondtól ment; Ki mégsem boldog ily módon, Az boldog nem leend.